

Redakcja: Kraków, Grodzka 55.
 Administracja: Sławkowska 29.
 Dział inseratowy: Poselska 15.
 Adres na telegramy: Naprzód Kraków.
 Telefon: Redakcji Nr. 336, Administracji Nr. 624.
 Prenumerata wynosi miesięcznie:
 z dostawą 2 kor., bez dostawy 1 kor. 60 h,
 za granicą 2 mk. 30 fen., 3 fr. 50 ct., 2 1/2 szyl.,
 70 ot. ameryk.
 Prenumerata tygodniowa w Krakowie 40 hal.
 Konto czekowe Nr. 834.095.
 Numer pojedynczy 8 halerczy,
 niedzielniowi i poświęceni 4 halercza.

NAPRZÓD

Organ polskiej partii socjalno-demokratycznej.

Wychodzi codziennie o godz. 7 1/2 rano, a w poniedziałki i dni poświęcane o godz. 10 rano.

Ogłoszenia (inseraty)

kosztują od miejsca wiersza jednospaltowego
 drobnym drukiem (petitem) za pierwszy raz po
 20 halerczy, następny po 10 hal. — Nadesłane
 od miejsca wiersza drukiem petitem po 40
 hal. za każdy raz. Śluby, zaręczyny i nekrologi
 po 80 hal. od wiersza za każdy raz.
 Złazniki (prospekty i t. d.) przyjmują się za
 cenę 2 kor. za 100 egzemplarzy dla samiejso-
 wych, a 1 kor. za 100 egzemplarzy dla miej-
 sowych prenumeratorów.

Rzekamysze otwarte są wolne od opłaty po-
 stawowej. — Redakcja rękopisów nie wraca
 i bezimiennych listów nie uwzględnia.

Do walki!

Debata parlamentarna nad deklaracją prezydenta ministrów bar. Gautscha wykazała, że w Izbie posłów jest potrzebna większość za powszechnem, równym prawem wyborczem. Nawet reakcyjne stronnictwa nie miały odwagi wprost wystąpić przeciw temu żądaniu, które jest żądaniem wszystkich ludów zamieszkujących Austrię. Tylko Koło polskie intriguje rozpaczliwie przeciw reformie wyborczej i niecałe trzy miesiące, jakie jeszcze pozostają do czasu wniesienia gotowego projektu rządowego w radzie państwa, wyzyskiwać ono będzie celem zepsucia i sfalszowania tego przedłożenia, ile tylko się da. Widząc, że kurze już się uratować nie dadzą, pragnie Koło polskie przemycić do reformy wyborczej przynajmniej pośrednie wybory dla Galicji. Oto pozycja zagrożona. O nią musi się stoczyć walka i to naturalnie przedewszystkiem w Galicji samej. Ludność Galicji, miejska i wiejska, musi się bronić przeciw tej próbie sfalszowania prawa wyborczego. Miasta i wsi muszą wystąpić do energicznej walki. Trzeba zdemaskować szlachciców z Koła polskiego, trzeba udowodnić, że nie reprezentują oni woli kraju, ani żadnej warstwy jego ludności, z wyjątkiem garści familijszackich, że mieszczaństwo i inteligencja, robotnicy i chłopci w Galicji żądają powszechnego, równego, bezpośredniego, tajnego głosowania, że protestują przeciw usiłowaniu obrabowania ich z prawa wyborczego zapomocą wyborów pośrednich.

Czas najgorętszej walki jest nie za nami, lecz dopiero przed nami. Ruch masowy musi sparaliżować zakulisowe intryki szlachty.

Ten ruch masowy, w którym się objawia wola ludu, usiłują jego wrogowie przedstawić jako „terror“. Gdy mniejszość narzuca swą wolę większości, to wszystko jest w porządku, a jeżeli większość swoją wolę chce objawić, to jest to — terror... „Słowo polskie“ żali się, że „rząd pobłażał terrorowi, wywieranemu na społeczeństwo przez socjalistów“. Istotnie, dziś są w Europie takie czasy, że rządy „pobłażają terrorowi socjalistów“. W Rosji także car i Witte „pobłażają terrorowi socjalistów“, dają im konstytucję zamiast ich powywieścić — ku wielkiemu ubolewaniu „Słowa polskiego“...

Pusta gadanina o „terorze“ nie zdoła zmylić opinii publicznej. Lud miejski i wiejski Galicji objawi swoją wolę i nie pozwoli się steroryzować garści szlachty i jej najmitom dziennikarskim.

Przegląd polityczny.

Głosy prasy wiedeńskiej o mowie Dzieduszyckiego. Poniedziałkowa mowa prezesa Koła polskiego była tak płytka i nieologiczna, a zawie-

rała tyle nonsensów i wprost fałszów historycznych, że prasa wiedeńska jednomyślnie drwi z tej mowy.

„N. fr. Presse“ pisze: Mowa hr. Dzieduszyckiego przyniosła rozczarowanie. Hr. Dzieduszycki starał się wprowadzić na podstawie historii dowiedzieć, że powszechne prawo głosowania w państwach, gdzie ono już istnieje, nie okazało się tą ochroną dla wolnościowych ideałów i wolnościowego rozwoju, ale w gruncie rzeczy nie oświadczył się wprost przeciw niemu... Połączenie reformy regulaminu i rewizji konstytucji z reformą wyborczą jest wobec stosunków w naszym parlamencie panujących negacją reformy...

„Zeit“ pisze: Wczorajsza mowa hr. Dzieduszyckiego zawierała więcej wody niż piorunów. Między hrabinami może ten hrabia uchodzić za uczzonego. Szerokiej publiczności jednak działa na nerwy, gdy się słucha jego przekręcań, jego zarozumiałego powierzchownego sądu, jego historycznego kuglarstwa...

„Arbeiter Zeitung“ pisze: Hr. Dzieduszycki uważa „stan, w którym wszystkie warstwy ludności przy zupełnej dojrzałości politycznej równomiernie mają brać udział w ustawodawstwie“ za „ostateczny cel“. Jest on więc w teorii bezwarunkowym zwolennikiem powszechnego i równego prawa wyborczego. Jest to znaczący postęp, gdyż jeszcze przed kilku miesiącami „dowiedł“, że powszechne i równe prawo wyborcze „sprzeciwia się naturze społeczeństwa“. Hrabia Dzieduszycki nie zadowolnił się argumentami filozoficznymi, lecz zaprodukował także masę argumentów historycznych: Francuską rewolucję czerwcową, cesarzym napoleońskim, anarchię w Hiszpanii, komuny paryską, rewolucję rosyjską; przeoczył natomiast upadek państwa rzymskiego, wojny krzyżowe i wojny chłopskie, jako argumenty przeciw powszechnemu głosowaniu. Jako największy zarzut podniósł hr. Dzieduszycki, że wprowadzenia powszechnego głosowania — sami socjaliści pożądują!

Jak się szlachta chce bronić przeciw reformie wyborczej. „Gazeta narodowa“, której hr. Piniński w tych ciężkich czasach zapewne podwyższył subwencję, odradza Kołu polskiemu robić obstrukcję, gdyż ta „stworzona jest dla uliczników, Koło polskie nie może wejść na tę drogę, tem bardziej, że mob wiedeński nie będzie stał ze swymi sympatjami po stronie tej taktyki posłów polskich“ (aluzja do wypadków w listopadzie 1897, gdy lud wiedeński poparł posłów socjalistycznych przeciw Badenemu). Cóż więc pozostaje kołowcom? „Droga do korony — wola „Narodówka“ — stoi naszej delegacji otworem i naród (!) oczekuje, że Koło polskie spełni swój obowiązek“.

Owsem, niech idą, hr. Wojtek był tam już z hr. Wodzikim. Ale Koło polskie nie jest narodem i nie ma prawa przemawiać w jego imieniu.

W sprawie reformy wyborczej wydał klub posłów ruskich manifest, w którym wzywa proletaryat i chłopów wschodniej Galicji do walki, a do udziału zaprasza ruską inteligencję, mie-

szczaństwo, duchowieństwo i cały naród. „Żadna chałupa nie śmie się wyłączać z tej wspólnej walki!“ — woła manifest. W najbliższych dniach odbędą się zgromadzenia ruskie w Przemyślu, Stanisławowie, Stryju, Czortkowie, Nowem Siole (pow. Zbaraż), Chorostkowie i Hnisiatynie.

Dnia 3 grudnia odbył się w Narajowie (pow. Brzeżany) wiec przy udziale 500 chłopów. Uchwalono rezolucję za powszechnem, równym, tajnem i bezpośrednim prawem głosowania, oraz protest przeciw uroszczeniom szlachty polskiej w Galicji zachodniej.

Z sejmiku pruskiego. W zamku cesarskim w białej sali nastąpiło wczoraj otwarcie sejmiku pruskiego mową tronową, odczytaną przez ks. Bülowa. Mowa tronowa zapowiada na przyszły rok podwyższenie dodatku kwaternikowego niższym urzędnikom o 50%, podwyższenie plac nauczycieli ludowych, szereg inwestycji, dalszą akcję dla polepszenia stosunków mieszkalnych robotników i niższych państwowych urzędników i zmianę przepisów podatków. Mowa kończy się ustępem: Szereg sprzedaży dóbr w prowincjach wschodnich wywołał ostatnimi czasy słuszne wzburzenie. Wzmocnienie własności niemieckiej wraz z fachową kolonizacją wewnętrzną stanowi jedno z najpoważniejszych zadań rządu. Może być jednak spełnionem tylko wówczas, jeżeli niemieccy właściciele w wyższym niż dotąd stopniu będą świadomi swych obowiązków narodowych i będą wiernie i wytrwale bronili swej własności, celem utrzymania jej dla narodu niemieckiego. Rząd liczy, że to przekonanie, które zapewne, podziela także sejm, wnuknie we wszystkie koła niemieckie i będzie udowodnione czynem. Mowę tronową, zwłaszcza ostatni ustęp, przyjęto oklaskami.

Listy z Podkarpacia.

Drohobycz, 3 grudnia.

Borysławskie pożary. — Stróże bezpieczeństwa. — Drohobycza rada gminna. — Skowyczenia pismaka.

Dopiero przed tygodniem donieśliśmy o całym szeregu pożarów w Borysławiu, których nie można przypisać „podpalaczom“, bo ci siedzą w areszcie w Stryju. W ubiegły piątek znów powstał pożar „Na Potoku“ w szybie wybuchowym bar. Hirscha (przedsiębiorstwo Elgin Scott). Przyczyna: podczas spuszczenia świdra urwał się pas, co dało niezwykle rozpęd całej maszyneryi, a czego nie można już było wstrzymać t. zw. szlejtą. Ostrzeżenie wczas robotników i pozostawione wszystko na pastwę losu. Po silnej eksplozyi gazów wybuchł pożar; w szybie wybuchowym nie można było pożaru stłumić, ograniczono się więc na zlokalizowaniu pożaru. Na szybie, w którym powstał pożar „fajerwerkowało“ jeszcze w niedzielę wieczorem.

Stróże bezpieczeństwa publicznego z Borysławia i Wolanki pozazdrościli laurów swoim ko-

legom: lwowskim, krakowskim i przemyskim i urządzają napady na spokojnych przechodniów. Dnia 23 z. m. na Potoku napadnięty został robotnik Tomasz Liboska przez policyanta nr. 9, który go z całą siłą strącił z chodnika, tak, że Liboska doznał zwichnięcia obu nóg w kolanach. Gdy przeciw policyantowi wniesiono skargę do urzędu gminnego, oświadczył tam sierżant policyi Szemelowski: „O wa, co się stało, jak się tak litujecie, to go weźcie sobie do waszego socjalistycznego szpitala Kasy chorych i tam się nim opiekujcie“. Wobec dziwnego zachowania się p. Biedermana, który jako gospodarz gminy i bezpośredni przełożony borysławskich policyantów, mimo rozlicznych skarg, nie uznał za stosowne nauczyć ich innego, więcej na europejski sposób spełniania funkcji stróżów bezpieczeństwa publicznego — robotnicy noszą się z zamiarem zorganizowania samoobrony. A czy na tem dobrze wyjdą policyanci borysławscy, to niech o to zapytają stojących w Królestwie Polskiem.

W Wolance inny policyant w niedzielę 26 z. m. bez powodu przyaresztował wiertacza Jana Jazowieckiego, związał go i w areszcie gminnym poblił w straszny sposób. Za ojem pobiegł 10-letni synek i jego również w straszny sposób poblił policyant. Następnie odstawił policyant Jazowieckiego do sądu w Drohobycz. W Drohobycz po 24-godzinny areszcie, sędzia śledczy po zbadaniu sprawy wypuścił Jazowieckiego, wyrażając przytem swe oburzenie z powodu bezpodstawnego aresztowania. Sprawa ta znalazła swój epilog w sądzie.

Wybór „nowej“ rady gminnej w Drohobycz został już zatwierdzony, a onegdaj dokonano wyboru gospodarzy miasta. Ponownie wybrano burmistrzem (strohmanem) pikarza Niewiadomskiego, zastępcą (rzeczywistym burmistrzem) Festersteina, a pierwszym asesorem Jachnę. Rada zatem jest „nowa“, ale gospodarze miasta są ci sami i gospodarka gminna pozostanie ta sama, o której już wiele pisaliśmy.

„Tygodnik samoborsko drohobycki“ nie może przeboleć okropnego strachu, jakiego filistrzy drohobyccy doznali przed dniem 28 listopada i jęczy z żalu, że starosta nie zagwarantował urzędowi obwieśczeniemi utrzymania spokoju przy pomocy piechoty, kawalerii i artylerii z haubicami. Skrybie nie wystarczyło to, że sami robotnicy utrzymali spokój i poważnie odbyli manifestację; pismak chciał żeru, a że go nie dostał, więc skowyczy w swej budce. X. Y.

Z literatury i sztuki.

Z teatru komunikują nam: „Rosmersholm“, wstrząsający dramat H. Ibsena dotąd nie grany na żadnej scenie polskiej, ukaże się w Krakowie w najbliższą sobotę. Arcydzieło Ibsenowskie wymaga obseksyjnego rozbioru, na który nie może wystarczać pobieżna teatralna notatka. „Rosmersholm“ wystawiony będzie z podwójną starannością, gdyż już od zeszłego tygodnia prowadzi szereg prób dyrektor Solski osobiście. W

ANDRZEJ STRUG.

NA STACYI.

(Dokończenie).

Ostatecznie przez parę miesięcy wył z nudów w jakichś okropnych Suwałkach, orząc dziewiczą glebę tamtejszych stosunków. Tam też z nudów zaczął kasłać, chorować, położył się raz na tydzień, położył się drugi — na trzy tygodnie.

Partyjni lekarze rozebrali go do naga, przewracali go przez godzinę po twardą kanapie i robili miny tak poważne, jakie tylko potrafią wyrabiać doktorzy młodzi, niezspsuci przez praktykę.

— Wyjazd. Najlepiej było do Reinerz.

— Czy nie do Meranu, kolego?

— Reinerz, kolego. Czyż nie czytaliście w ostatnim zeszycie „Czasopisma lekarskiego“?

— Meran, kolego. Czytacie szósty zeszyt „La clinique“, gdzie profesor Delavallier w obszernym studium...

— Za pozwoleniem... u wszystkich dyabłów, gadacie panowie, jak nad łóżem Rockefellera...

— A więc Zakopane.

— Tak. Przedewszystkiem powietrze.

— I porzucenie wszelkich, wszelkich spraw.

— Wypoczynek absolutny!

— Wycieczki w góry...

— Byle nie za forsownie...

Nie tak to łatwo „wyciec“ w te góry. Oto pan z bufetu podchodzi szybko do pana z

papierosem. Gadają gorączkowo. Już się nawet nie ukrywają. No, trza będzie wstawać, iść, a szkoda...

Kanapa stacyjna, o obluźowanych sprężynach, wydawała mu się błogo wygodną. Niepomna na nic bierność, rozkosz myślenia o niczem, oświadczyła mu całkowicie. Z przyjemnością, przywołony od wszelkich trosk i zabiegów, przypatrywał się zdenerwowanym panom, bukietom makartowskim na bufecie, wypchanej sówie, sterczącej między butelkami, lampom elektrycznym, żelaznym belkom sufitu... I błogo mu było pomyśleć, że odtąd od tego tam momentu, kiedy wyrzekną nad nim sakramentalne „pożalujcie!“ — będzie na długi, nieokreślony czas uwolniony od wszelkich samodzielnych ruchów, od wszelkich zamiarów, planów, od wysiłków obmyślenia i od wysiłków wykonywania...

— Nie ruszyć palcem — co za rozkosz!

Teraz dopiero, w ciągu tego kwadransu biernego oczekiwania, uwierzył w to, co mu oddawna aż do znużenia powtarzała towarzysze, towarzyski, lekarze.

Tak jest, zmęczony jestem, zagnany jestem, jak wilk, ścigany przez trzy dni i noc... Widać, że już nie mogę, inaczej cośbym jeszcze radził, a przynajmniej się denerwował.

Siedział i zdawał się drzeć. Spokój ten denerwował w niemożliwy sposób szpicłów.

Jasnow był, jak dzień, że on się na wszystkim już oddawna poznał, że każdego z nich oddawna obserwuje. I żeby jakies poruszenie, żeby choć cień zdenerwowania, żeby bodaj ten zwykły przyłapanego ruch — do kieszeni — coś zniszczyć, coś podrzeć...

— Coś on zamyśla, coś on knuje, pilnuje

się jeden z drugim, ani kroku ode drzwi — nakazuje szeptem „starszy“.

— Na każdy ruch uważać; jak tylko sięgnie do kieszeni, chwycić za ręce! Po cichu, bez skandalu, a trzymaj mocno... Ten może strzelać...

I niepokojąc się coraz bardziej, biegł do telefonu nagiąć naczelnika.

— Już jadę... Co on?...

— Siedzi przyczajony, ale nic nie wiadomo...

— Co pan myślisz?...

— Myślę, że będzie strzelał, to gruba ryba...

— Żywym bracie, może się otruć, uważać, uważać! Na ręce patrzeć!

— Uważamy, tylko trzeba prędzej, na miłość Boską!...

— Za kwadrans będę.

W bufecie służba szcekała talerzami, łyżeczkami, przez salę przejdzie ciężkimi krokami tragarz w niebieskiej bluzie i w olbrzymiej, pustej kule rozgłośnie stukają grube buty. Jakiś kolejarz, pełniący nocną służbę, podejdzie do bufetu zakropić się kieliszkiem.

— Czyste!...

Wypije — a zakasając, obejrzy się ostrożnie poza siebie na kanapę, kędy siedzi tajemnicza figura. O obławie wiedzą już na całej stacyi. Wiedzą w telegrafii, w kasie bagażowej, w ekspedycji. Szepczą, w urzędniczkich, szepcą — sensacja. Coraz to którzyś przemknęli się przez salę i znikli wraz ze swoim rozciekawionem i wystraszonem spojrzeniem.

Moment zniecierpliwienia. Na cóż oni czekają? Aż sam podniesie się i odda im się

w ręce? Aż powie: bierzcie mnie raz... Przecie już dosyć komedii. Udało się wam nareszcie. Udało się, to bierz, trzymaj...

Moment gwałtownego ocknienia. Jak błyskawica, wystrzelił myśl: omamienie, nerwy. To się zdarza. Niema szpicłów, niema obławy, niema nic — halucynacje zmęczonego mózgu i nic więcej. Wstać a iść, wstawać a iść. Nikt nie zatrzyma.

I znów spokój, znów półśmieszy znużenia. Czy to nie wszystko jedno? I chce mu się ziewać, ziewać...

Nagle głuchy grzmot wypełnił przestrzeń, zadudnił pod sklepieniem i uciął nagle, skonawszy w przejmującym syku po kątach sali.

I nagle zaroilo się od ludzi. Jakby kto piaskiem synął; potok zgiełkliwy, niepowstrzymany, wtargnął potrochni drzwiami. Ida, biegną, śpieszą zdyszani — pakunki, worki, walizy, kobiety, dzieci — nawoływania. Gromady objęczonych tragarzy leżą w pośpiechu, potracając się, prześcigają, jak w poplochu, jak w nieczecie.

To pociąg od granicy.

Przez sekunde, patrzył szeroko rozwartymi oczyma na niepojęty tłum, jak we śnie, nie rozumiejąc...

I buchnie nagle przytłumiony płomień pożądania. Rozprostuje się w mgnieniu oka stalowa klinga woli i obudzi się siła... A olśniewające błyskawice nadziei poderwają go, poniosą i w każdym uderzeniu zdyszanego serca wołają: śpiesz się, śpiesz! śpiesz się, śpiesz!...

Utonął w zgiełku, zmieszal się z tłumem, wrósł w szarzygnę ludzką i dał się nieść, nieść... Oto drzwi — oto drzwi...

(Z grudniowej „Krytyki“).

rola Ulryka Brandta występować będzie młody literat p. T. Trzciński, który brał udział w pracach przygotowawczych. Główne role spoczywają w rękach pp. Wysockiej i Broniczowej oraz pp. Kosińskiego, Sosnowskiego i Bończy.

W poniedziałek odbyła się pierwsza próba ze „świeckiej krotofilii”, napisanej przez A. Nowaczyńskiego p. t.: „Jegomość pan Rej w Babinie”.

Wojsko przeciw Pradze.

Telegramy doniosły, że rząd zmobilizował kilka pułków piechoty z korpusu krakowskiego i wiedeńskiego celem wysłania ich do Pragi dla „przywrócenia porządku”. Są to pułki z Krakowa (Nr. 13 i 56), z Ołomuńca, Linczu, Wiener-Neustadt i t. d., dalekie 300 żandarmów, ściągniętych z całych Czech, a wreszcie namiestnik hr. Condenhove otrzymał pełnomocnictwo do zaprowadzenia stanu wyjątkowego wedle swego uznania.

Cel tej mobilizacji jest niejasny. Podezas, gdy jedni sądzą, że armia ta wyruszy przeciw Węgrom, zdaje się innym, że ma ona bronić zagrożonych sklepów praskich przed tamtejszym tłumem. O ile skierowaną jest przeciw Pradze, jest ta mobilizacja zupełnie zbędna, a polega na intrydze Condenhove'a. Panek ten, chcąc przeciwdziałać wspaniałemu ruchowi za reformą wyborczą, wymyślił sobie rozruchy, albo w najlepszym razie zrobił z drobnych zamieszek wielką rzecz, aby w ten sposób pomódz swoim kamratom z wielkich posiadłości. Na spółkę z osławionym dyrektorem policji praskiej Krzikawą fabrykuje namiestnik sensacyjne depeche do wiedeńskich dzienników i z każdej wybitej szyby, albo z wybryku terminatorów robi „rewolucję” i powoduje wysłanie całej armii.

Sprawą tą zajęli się już posłowie i nie o-mieszkają przedstawić jej w prawdziwym świetle.

Ważne dla agitatorów!

„Czerwony adwokat” wraz z „Ustawą o zgromadzeniach” i notatnikiem razem oprawione! Niezbędny podręcznik dla agitacji! Cena 60 hal.

Do nabycia w administracji „Naprzodu”, Kraków, Sławkowska 29.

KRONIKA.

Do jutrzejszego numeru „Naprzodu” załączamy w osobnym dodatku mowę tow. posła dra Adlera wygłoszoną w parlamencie za powszechnym prawem wyborczym, do niedzielnego zaś numeru ostatnią mowę tow. Daszyńskiego w przekładzie ze stenograficznego protokołu.

Posiedzenie dzisiejsze krakowskiej rady miejskiej rozpoczęło się o godz. 6, gdyż o godz. 4½ zbierała się rada na ul. Jagiellońskiej, celem zwiedzenia przebudowanego gmachu starego teatru.

Komisja inwestycyjna krakowskiej rady miejskiej uchwaliła przedstawić radzie miejskiej wniosek o wyznaczenie 65.000 K na wewnętrzne urządzenie starego teatru przy placu Szczepańskim, oraz 93.000 K na wybudowanie kanału w nowych budynkach wojskowych, z powodu ewakuacji Wawelu postawionych.

Ferie świąteczne. Ponieważ w tym roku wigilia Bożego Narodzenia przypada na niedzielę, przeto ministerstwo oświaty zarządziło, że w tym roku w szkołach średnich ferie świąteczne mają się rozpocząć o dzień wcześniej, niż w innych latach, t. j. nauka ma się zakończyć d. 22 grudnia.

Z Uniwersytetu ludowego. W piątek dnia 8 grudnia b. r. odbędzie się zebranie czytelników Biblioteki i Czytelnia pism Uniwersytetu ludowego w sali Czytelnia pism, Grodzka 43 II p. Początek o godzinie 7 wieczorem. Celem powyższego zebrania jest omówienie potrzeb Biblioteki i Czytelnia pism.

Fundusz agitacyjny równouprawnienia kobiet. Otrzymujemy następujący komunikat:

Celem prowadzenia systematycznej, zorganizowanej akcji, mającej na celu zdobycie dla kobiet wszystkich tych praw, których je dzisiaj ustrój społeczny pozbawia, potrzebne są znaczne środki materialne. Urządzanie zgromadzeń, odczytów, wydawanie broszur, odezw, sprawozdań, pochłania wielkie sumy pieniężne. Stowarzyszenia kobiece ze swych środkówłożyć na to nie są w stanie. To też obowiązkiem ogółu kobiet jest zasilanie tego funduszu i ustawiczne pamiętanie o nim przy wszelkich okazjach. Każdy grosz przyczyni się do przyspieszenia wyzwolenia kobiety, a przez to do pomnożenia zastępów świadomych, wolnych obywateli kraju. Funduszem agitacyjnym zarządzać będzie „Czytelnia dla kobiet w Krakowie”. Tam też wszelkie datki adresować należy. (Kraków, ulica Jagiellońska 5).

Syonistyczne pismo żargonowe, wychodzące w Krakowie, zamieściło sprawozdanie ze zgromadzenia kobiet, odbytego w sali hotelu Kleina dn. 26 listopada. Sprawozdanie to, pełne oszczerstw i napaści, jest od początku do końca skłamane.

Z Izby lekarskiej. Dnia 2 grudnia w obecności delegata rządowego, starszego lekarza powiatowego dra Bielańskiego nastąpiło ukonstytuowanie nowo wybranej Izby lekarskiej zachodnio-galicyjskiej.

Prezydentem Izby wybrano prof. dra Bolesława Wicherlewicza; wiceprezydentem dra Stefana Schoenguta; sekretarzem dra Adama Langiego; skarbnikiem dra Józefa Różeckiego; członkiem wydziału Izby dra Wiktora Łodziańskiego (z Myślenic); delegatem do krajowej rady zdrowia dra Adolfa Dietzusa (z Jarosławia); zastępcą delegata dra Stanisława Jabłońskiego (z Rzeszowa).

Biurowo Izby mieści się w Domu lekarskim przy ul. Radziwiłłowskiej l. 4; godziny urzędowe od 1 do 3 z wyjątkiem niedziel i świąt.

Sledztwo policyjne. „Wiek nowy” donosi, że lwowska dyrekcja policji wytoczyła śledztwo wstępne przeciwko całemu szeregowi osób, za rzekome wnoszenie okrzyków i przerwanie obrad sejmowych, podczas pamiętnej demonstracji w dniu 23 listopada. Śledztwo prowadzi radca policyjny Wenz, który przesłuchiwał „obwinionych”.

Podwyższenie należytości manipulacyjnych przez ministerstwo kolei. Z Izby handlowej komunikują nam: Dnia 9 grudnia b. r. o godz. 5 popołudniu odbędzie się w Krakowie, w lokalu „Hali zbożowej” (nowy gmach Izby handlowej i przemysłowej, ul. Długa l. 1, parter) ankieta, zwołana przez Izbę handlową i przemysłową w Krakowie, w sprawie projektowanego przez ministerstwo kolei żelaznych podwyższenia należytości manipulacyjnych. Będąca na porządku dziennym sprawa, stanowiła przedmiot obrad ostatniego posiedzenia państwowej rady kolejowej i przekazana została do zaopiniowania specjalnemu komitetowi z łona tejże rady, w skład którego wszedł również delegat Izby krakowskiej p. Maurycy Dattner.

Za pośrednictwem zwołanej ankiety daną ma być delegatowi Izby możliwość poznania zdania interesowanych w tej sprawie sfer przemysłowych i wyniki jej stanowić będą dla niego dyrektywę przy obradach komitetu, odbyć się mających w Wiedniu, dnia 12 grudnia b. r.

ZAWIADOMIENIA.

— **Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.** Czwartek: „Czerwony bukiet”, komedia w 3 aktach T. Rittnera.

Piątek o godz. 3 po południu: „Królowa Tatr”, widowisko fantastyczne w 8 obrazach A. Walewskiego (ceny niższe do połowy). Przedstawienie dla dzieci. O godz. 7 wieczór: „Tamten”, sztuka w 5 aktach Józefa Maszkoffa.

Sobota: „Rozmieszolm”, sztuka w 4 aktach Henryka Ibsena (nowość).

Niedziela o godz. 3 po południu: „Wice i Wacek”, komedia w 4 aktach Z. Przybylskiego; o godz. 7 wieczór: „Wesele”, dramat w 3 aktach St. Wyspiańskiego.

— **Uniwersytet ludowy im. A. Mickiewicza w Krakowie.**

Biblioteka Uniwersytetu ludowego, Czytelnia pism oraz Biuro porady mieści się przy ul. Grodzkiej l. 43, II p.

Biblioteka otwarta w dni powszednie od godz. 3—9, w niedziele i święta od 9—1.

Czytelnia pism otwarta w dni powszednie od godz. 11—1 i od 3—9, w niedziele i święta od 9—1 i od 3—9.

Biuro porady dla samouków otwarte codziennie oprócz niedziel i świąt od godz. 7—8 wieczorem.

O warunkach korzystania z Biblioteki i Czytelnia pism Uniwersytetu ludowego informuje Zarząd biblioteki oraz biuro Towarzystwa (w godzinach urzędowych od godz. 4—6). W kwestjach, dotyczących Biura porady, informuje biuro Towarzystwa i Biuro porady dla samouków w godzinach urzędowych.

W biurze porad dla samouków dziś historia literatury: Literatura powszechna, Literatura polska: A. Giebułtowski.

W Sali Muzeum techniczno-przemysłowego, przy ul. Franciszkańskiej dziś o godz. 7½ wieczór: p. Franciszek Macyski, architekt: „Estetyka mieszkaniowa”.

W Związku stow. rob., Mały Rynek 6, dziś o godzinie 7 wieczór: Klemensiewicz: „Alkohol a dzieci”.

B. Gabryelska kupuje, sprzedaje i najmuje — fortepiany, pianina, harmonie i pianole — krajowe i zagraniczne — nowe i przegrane — za gotówkę i na spłaty — bez zaliczki.

Izba posłów wobec reformy wyborczej.

Wiedeń, 6 grudnia. (Koniec wczorajszego posiedzenia Izby posłów).

W dalszej polemice z p. Dzieduszyckim, zapytuje poseł Daszyński, dlaczego właściwie nazywa Napoleona III. tyranem, zwłaszcza jeżeli się weźmie pod uwagę stosunek jego do szlachciców polskich. Oczko do tyranu był, do którego słów wielu polskich szlachciców w latach 1861 do 1863 tyle przywiązywało wagi. On był przeciw Egerli, świętym duchem Czartoryskiego, hotelu Lambert w Paryżu, Tarnowskiego, Kozłanina i jak się te wszystkie podpory nazywają. Przecież to nie jest tak stara historia i właśnie z dzieł Kozłanina wszyscy znamy szczegóły owych czasów. Panowie z Koła polskiego nie powinni być tak niewdzięcznymi i Napoleona III. nazywać tyranem. Im to najmniej wypada.

Następnie odnośnie do wywodów p. Dzieduszyckiego w sprawie powszechnego głosowania w Niemczech wykazuje poseł Daszyński, że tam prawa wyższości i tradycji nie świeżo upieczo-

nych szlachciców, ale królów i księząt musiały nastąpić przed powszechnym prawem wyborczym i wszystkie intrygi, które małe dwory zainscenizowały przeciw jednemu Niemiec, musiały zamilknąć wobec potęgi jednoczącej żywoły powszechnego, tajnego, równego, bezpośredniego prawa głosowania. W którym właściwie wieku żyje hr. Dzieduszycki? Czy żyje on razem z nami już w r. 1905, czy też jeszcze w XVIII wieku, wieku korupcji i wszechwładzy polskich magnatów, konfederatów i polskich „spiskowców” przeciw królom polskiemu i sejmowi reformy? Czy nie mamy za sobą wieku, w którym na naszym sztandarze wypisaliśmy: „Za naszą wolność i waszą”. Czy nie dostarczaliśmy tylu szlachetnych żołnierzy rewolucji? Przecież na wszystkich polach walk, na których walczone o prawa ludowe, także Polacy walczyli i krew przelewali. (Okłaski u socjalistów).

Poseł Daszyński sprzeciwia się następnie projektowi p. Dzieduszyckiego o wybieranie części posłów przez korporacje zawodowe.

Stałe narodowe odgraniczenie byłoby w tym wypadku niemożliwym. Igrają z ogniem. Do jakiejże korporacji zawodowej właściwie, należą panowie z Koła polskiego? Czy może Jockey-klub uzna się również za korporację zawodową? Czy te fluktujące żywioły z Koła polskiego, które raz są w Paryżu, raz w Monte Carlo, a potem znowu w Jockey klubie, aż z próżnemi kleszeniami i zepsutym żołądkiem wracają do swych dworów, wogóle są zdolne zorganizować się w korporację zawodową? Ale zresztą państwo nie jest związkiem zawodowym, tylko związkiem społeczeństwa, mającym spełniać nie zawodowe cele, ale tysiącokrotnie wyższe. Mówca sprzeciwia się też zatrzymaniu wyborów pośrednich. Wiedzieliśmy, że po zaprowadzeniu n. p. bezpośrednich wyborów w Austrii, brało w nich udział 57% wyborców, podczas gdy przy pośrednich tylko 30%. Wybory pośrednie ułatwiają korupcję. Czy hr. Dzieduszycki jest tak naiwnym, że sądzi, iż ruch ludowy zatrzyma się przed bramami sejmów?

Poseł Kolischer: On nie myśli o tem.

Poseł Daszyński: Skąd pan o tem wie, co on myśli? Czy pan jesteś jego faktorem? Czy zawsze tak jest, że fabrykant galicyjski, który dostarcza papieru, dostarcza także myśli? Pan przecież jesteś największym wrogiem reformy. Pan na wszystkich końcach agituje, panie dostawco instytucji państwowych. Niech mnie pan nie przerywa.

Mówca wyraża wątpliwość, czy mądrze jest poświęcać pięć milionów chłopów, dwóm tysiącom właścicieli wielkich posiadłości. Ale jeżeli za emancypację chłopów w r. 1848 trzeba było szlachcicom zapłacić 200 milionów koron, a za wykupno propinacji w r. 1889, 134 milionów, to byłoby może praktycznie, aby od nich teraz ich prawa po prostu odkupić i puścić ich na zieloną pastwę. Jeżeli p. Dzieduszycki raz twierdzi, że lud galicyjski nie jest jeszcze dojrzały do powszechnego głosowania, a równocześnie się domaga możliwie największej ilości mandatów dla tego ludu niedojrzałego, wywołuje to wrażenie nieszczerości. Galicya ma dotąd 78 mandatów, ale odliczywszy mandaty, przypadające na wielką własność i Izby handlowe, pozostaje właściwie 55 i dla tego chciałbym do panów z Koła polskiego zawałać: Nie bawcie się w ciuciubabkę. Nie bądźcie tak nieszczerzy. Jeżeli wam chodzi o powiększenie siły naszego ludu w państwie, w takim razie postawcie się na stanowisku całego narodu. Korzystajcie ze sposobności, by zmasać dawniejsze grzechy. Apeluję szczególnie do reprezentantów miast w Kole polskiem. Ludność miejska w Galicyi wynosi nie mniej jak 1,600.000 dusz.

Jeżeli panowie w danej chwili pozwolicie, aby w waszym imieniu przemawiał tylko hr. Dzieduszycki, to pomyślcie także o przyszłości. Ludność miejska jest już dojrzała i dość wyemancypowana, aby nie poddawać się nadal rządowi p. Dzieduszyckiego i kliki szlacheckiej. Nasze demonstracje w ostatnich miesiącach za powszechnym głosowaniem nie tylko do rady państwa, ale i do sejmów, dowiodły, że miasta maszerują w wielkiej linii, na której maszeruje proletaryat całego państwa i że także w miastach żądają powszechnego, równego, bezpośredniego prawa głosowania. Nie zapominajcie, że walka w Rosyi jeszcze nie jest rozstrzygnięta, że każda godzina donosi nam o nowych ofiarach, które ponoszą nasi rodacy w Królestwie Polskiem na ołtarzu wolności. To, co nasi rodacy po tamtej stronie Galicyi są w stanie uczynić, to muszą uczynić także Polacy w Galicyi. Dzisiaj albo nigdy nie wywalczymy sobie praw — ale wywalczymy. (Żywe okłaski u socjalistów).

Poseł Stürgkh składa oświadczenie imieniem klubu wierno-konstytucyjnego, że zachowanie rządu w sprawie reformy wyborczej wywołało zdziwienie w jego stronnictwie, które jest zdania, że zewnętrzne siły przyczyniły się do tej nagłej zmiany w zapatrywaniach rządu. Chodzi tu o niebezpieczne usiłowania zastraszenia opinii publicznej. Także my uważamy rozwój prawa wyborczego w kierunku powszechności za konieczny, ale mamy poważne obawy co do bezpośredniego przejścia do równego prawa głosowania, a mianowicie ze względów państwowych, kulturalnych, naro-

dowych i ekonomicznych. — Zapowiedziane przez rząd przedłożenie dopiero okaże, czy i o ile rząd przy stosowaniu bezwzględnych zasad równości będzie mógł te obawy usunąć.

Poseł **Zazworka** (czeski agr.) oświadcza się za powszechnym głosowaniem i za rozdzieleniem okręgów wyborczych według gmin wiejskich i miejskich, bez względu na podatki.

Poseł **Ofner** oświadcza się za powszechnym głosowaniem, a przeciw przedłożeniu osiedlenia i przymusowi wyborczemu.

Także poseł **Placzek** oświadczył się za powszechnym głosowaniem — poczem obrady przerwano.

Wiedeń, 6 grudnia. Na dzisiejszym posiedzeniu odczytano interpelację dra Michejdy do kierownika ministerstwa sprawiedliwości w sprawie umieszczenia wyłącznie niemieckich napisów na budynkach sądowych w Cieszyźnie. Poseł Breiter interpeluje w sprawie mobilizacji kilku pułków, celem wysłania ich do Czech dla uśmierzania rzekomych rozruchów i zapytuje, dlaczego zmobilizowano także 2 polskie pułki.

Nastąpiły dalsze rozprawy nad deklaracją prezydenta ministrów.

Poseł **Herold** (wszechniemiec) oświadcza, że jego stronnictwo jest wprawdzie za powszechnym prawem głosowania, ale sprzeciwia się terroryzmowi socjalistów.

Poseł **Klofacz** występował przeciw prezydentowi ministrów, ponieważ ten upoważnił namiestnika Czech do zawieszenia stanu wyjątkowego w Pradze. Mówca podnosi, że w Pradze panuje zupełny spokój. Oświadcza się za ogólnym prawem wyborczym, jakoteż za zmianą konstytucyi w duchu autonomicznym.

Na tem dyskusję zamknięto.

Hr. **Sternberg**, jako mówca generalny polemizował z posłem drem Adlerem. Podnosił, że w kwestyi powszechnego prawa głosowania najsilniejszym argumentem socjalnych demokratów jest terroryzm (!). Bronił niemieckiego obywatelstwa przed atakami posła Adlera. Występował ostro przeciw bar. Gautschowi, wyrażając się, że otrzymał on w Izbie panów nietytłołe votum nieufności, ale i votum pogardy.

Każdy świadomy celu narodowiec powinien walczyć przeciw socjalnym demokratom. Austria będzie tak długo potężną, jak długo narodowości będą w niej miały swe prawa. Wszystkie narodowości muszą połączyć się w walce przeciw międzynarodowej socjalnej demokracji. Atakuje Kramarza, iż wniósł nagły wniosek o powszechne prawo wyborcze, nie uprzedziwszy o tem stronnictwo słowiańskich. Złamał on solidarność słowiańską dla utrzymania mandatu. W końcu występował mówca przeciw atakom posła Daszyńskiego na hr. Dzieduszyckiego.

Po faktycznem sprostowaniu posła Gloscknera odcroczono obrady do jutra.

Warszawa po stanie wojennym.

Warszawa, 4 grudnia.

Będziemy mieli dziennik socjalistyczny. W sobotę ukazał się prospekt „Kuryera Codziennego” z napisami: „Proletaryusze wszystkich krajów łączcie się!” i „Polska Partya Socjalistyczna”. Redakcyja zapowiada, że wydawać będzie dziennik, „który będzie jawnym i wyraźnym przedstawicielem interesów naszej klasy robotniczej. Będzie on stał na gruncie programu Polskiej Partii Socjalistycznej”.

Wacław Sieroszewski został wypuszczony na wolność. Tak samo i redaktor Okręt został uwolniony. W jednym tygodniu to ich oddają pod sąd wojenny, to ich uwalniają...

Przeistaliśmy się już dziwi...

Nie mamy poczty i nie mamy telegrafu — jesteśmy odcięci w ten sposób od reszty świata, jesteśmy jak gdyby w dużym więzieniu, no bo i strażników i wojska nam nie brak — nie brak nam również i „naczelnika” tego więzienia.

Nie dziwi nas również to, że policya chce zastrajkować, nie dziwi nas fakt taki, że rewizor warszawski nie tylko nie chce brać łapówek, ale nawet żądają, by ich zwolniono z obowiązku robienia, a nawet asystowania przy rewizjach politycznych.

Wczoraj, w niedzielę Warszawa solidarnie manifestowała przeciw barbarzyńskim pogromom urządzonym — wedle urzędowej statystyki — w 130 miastach państwa rosyjskiego. W różnych punktach miasta odbyły się wielkie zgromadzenia ludowe, które następnie zeszyły się na ul. Marszałkowskiej, gdzie uformowały olbrzymi pochód. Z czerwonymi sztandarami i z pieśnią „Czerwonego sztandaru” krążył pochód przez czas dłuższy.

Policya zatrzymała się w przyzwolonej odległości. Tylko u wylotu ul. Królewskiej pochodowi zastąpił drogę oddział piechoty; oficer dał rozkaz: na bagnety! Tłum jednak wczas się cofnął i do starcia nie przyszło. Kilkakrotnie obok pochodu przesuwali się patroli ukraińskie, nie atakując jednak demonstrantów.

O godz. 4 popołudniu odbyło się wielkie zgromadzenie publiczne w Saskim ogrodzie.

Na ulicy Nowo Karmelickiej zjawił się prowokator i gromadzący się grupki usiłował podburzyć do rozruchów antysemitycznych. W mgnieniu oka ukarano go doraźnie — śmiercią.

Na dziś zapowiedzianą została w dzielnicy żydowskiej żałoba z postem jednodniowym na cześć ofiar pogromów żydowskich. Jednocześnie proje-

ktowane są pochody uliczne z czarnymi sztandarami. Kursują pogłoski, że „czarna sotnia” nie próżnuje i gotuje się do pogromu, wyczekując jedynie sposobności.

Jak donosi Ag. warsz., kursuje pogłoska, że we wszystkich cyrkulach są t. zw. „chuligany”, którzy na dany znak mają urządzić pogrom żydów. Do cyrkulów żydzi nie są wpuszczani, co tem bardziej zwiększa obawy tych ostatnich.

Wczoraj wieczorem wzmocniono w celu bezpieczeństwa ochronę obywatelską, która pilnowała przez noc całą.

Sklepy żydowskie mają być przez cały dzień dzisiejszy zamknięte.

Z CARATU.

Ks. Światopełk-Mirski generał-gubernatorem Królestwa.

„Petersb. Gazeta” donosi, że książę Światopełk-Mirski został już zamianowany generał-gubernatorem warszawskim.

Strejk jeneralny.

Petersburg, 6 grudnia. Powszechny strejk nie przyszedł do skutku. Moskiewscy i inni robotnicy stanowczo są temu przeciwni, a nawet w kilku miejscowościach obito krwawo agitatorów. (?)

Witte i Gapon.

Londyn, 6 grudnia. Times donosi że Witte szuka porozumienia z Gaponem, który ma być skłonny do popierania rządu. (?) Wskutek tego socjaliści uderzają na niego i nazywają go zdradą.

Na dworze carskim.

Frankfurt, 6 grudnia. „Frankf. Ztg.” donosi, że pogłoska o zamachu w. księcia na cara miała swe źródło w szczególnym zachowaniu się w ks. Włodzimierza, który jest jakby obłąkany. W parku w Carskim Siole chodzi ze strzelbą i cały dzień strzela do wron. Wychodzi na ulicę, zaczepia dorosłych i dzieci, podaje wszystkim rękę i dziękuje za sympatie, to znowu opowiada, że już dość żył i że pragnąłby śmierci z ręki anarchistów i t. d. Na tem tle osnuto widocznie legendę o zamachu.

W Odessie.

Odessa 6 grudnia. Stowarzyszenie inżynierów i przemysłowców uchwaliło *voluntarjusznie* nieufności dla Wittego z powodu niewykonania programu. Równocześnie uchwalono dobrowolny podatek na rzecz ludności, którą ostatnie wypadki doprowadziły do nędzy.

Bunt w Sebastopolu.

Berlin, 6 grudnia. Przez Ejdkuny donoszą z Petersburga, że „Ruś” dowiaduje się, iż przy ostrzeliwaniu koszar w Sebastopolu padło tam zabitych 3 marynarzy i 3 żołnierzy. 2000 buntowników ujęto. W mieście panuje spokój.

Strejk pocztowo-telegraficzny.

Berlin, 6 grudnia. Z Petersburga donoszą, że ambasadorowie są zasypywani prośbami poddanych swych państw, aby skłonili rząd rosyjski do zażegnania strejku pocztowego i telegraficznego. Oczywiście na to muszą odpowiadać odmownie. Ambasadorowie dają poddanym swych państw do dyspozycji kuryerów, którzy ich korespondencje przewożą do granicy. Kilkakrotnie próbowano worki pocztowe przemycić koleją, ale strejkujący urzędnicy grożą, że wszystkie takie posyłki zniszczą.

O ogromie szkód można mieć wyobrażenie, jeżeli się zważy, że Petersburg sam otrzymuje dziennie 280.000 przesyłek i że same należytości telegraficzne z reguły wynoszą pół miliona rubli dziennie. Strejkujący zapowiadają strejk do 20 b. m.

Proklamacja dyrekcji pocztowych, grożąca wydaleniem wszystkich urzędników i przyjęciem nowych, sytuację jeszcze zaostrzyła.

Znowu się wtrąca.

Londyn, 6 grudnia. „Times” donosi, że nowy niemiecki ambasador w Petersburgu, Schön, przywiózł carowi własnoręczny list cesarza Wilhelma.

Obszarnicy przeciw Wittemu.

Berlin, 6 grudnia. Via Ejdkuny donoszą z Petersburga: Na odbywającym się w Moskwie kongresie właścicieli wielkiej własności większa część mówców atakowała Wittego i twierdziła, że prowadzi Rosję do zguby. Zgłoszono wniosek, aby zanieść do cara prośbę o usunięcie Wittego. — Uchwalono wysłać do cara adres z prośbą o przywrócenie porządku i zastąpienie obecnego rządu innym, bo obecny nie jest w stanie uśmierzyć rozruchów. W kwestyi agrarnej uznano potrzebę ziemi dla chłopów, która powinna być udzieloną z dóbr komunalnych i koronnych. (A sami nie nie dadzą? Przyp. Red.).

Bunt wojskowy w Kijowie.

Berlin, 6 grudnia. Via Ejdkuny donosi pet. ag. tel. z Kijowa dnia 4 grudnia: No-wo-utworzona kompania przy 5 batalionie pontonowym nie chciała 30 listopada pełnić straży i d. 1 bm. opuściła mimo zakazu koszar. Wkrótce przyłączyły się do nich inne kompanie brygady saperów. Buntownicy przeciągali przez miasto, aby skłonić robotników do połączenia się z nimi. Poparcie zyskali u strejkujących kolejarzy. Wysłano przeciw nim kozaków,

których powitano ogniem karabinowym. Koło koszar pułk azowski wystąpił przeciw pułkowi nowogrodzkiemu; dano salwę; 30 do 40 zabitych; liczby rannych nie skonstruowano; 200 buntowników ujęto, reszta uciekła.

Rozruchy wojskowe w Woroneżu.

Berlin, 6 grudnia. Z Woroneża donoszą pod datą 3 b. m., że żołnierze batalionu dyscyplinarnego w grupach, przeważnie pijani, przeciągają miastem i zakłócają spokój. Żołnierze pozostali na przedmieściu Prydacza napadają na mieszkańców, a po wsiach okolicznych dopuszczają się na ludności wymuszeń.

Rządowe obietnice.

Berlin, 6 grudnia. Via Ejdkuny nadchodzi następująca depesza Tel. ag. p. z Petersburga: Komunikat, ogłoszony przez rząd, wskazuje na to, że rząd zdecydowany jest niezachwianie przeprowadzić postanowienia Manifestu z 30 października, ale ani ludność, ani administracja nie może się tak rychło przyzwyczaić do nowych stosunków. Komunikat zapowiada, że reformy będą w drodze ustawodawczej przeprowadzone i stare muszą na razie pozostać w mocy, o ile nie zostały zastąpione przez prowizoryczne zarządzenia. Projekty, dotyczące ważności prasy i stowarzyszeń, zostały już ukończone. Obrady nad projektem reformy rady państwa i reformy wyborczej znajdują się już na ukończeniu, a wybory do Dumy zostaną przyspieszone. Równocześnie przedsięwzięte będą zarządzenia przeciw rozruchom. Szef naczelnej władzy prawosławnej Bellegarde otrzymał dymisyę.

Mowa cara do oficerów gwardyi.

Berlin, 6 grudnia. Telegram pet. ag. tel. nadeszły przez Ejdkuny donosi: Wczoraj odbyła się w Carskim Siole uroczystość pułkowa pułku semenowskiego gwardyi. Car przemówił do żołnierzy podnosząc z uszanowaniem ich wypróbowaną służbę. Podczas śniadania, w którym wzięli udział oficerowie pułku, wygłosił car toast na cześć korpusu oficerskiego, w którym dziękował za wzorowe pełnienie służby i wyraził życzenie, aby pułk ten okazał się zawsze tak łącznym, jak obecnie.

Położenie w Kijowie.

Berlin, 6 grudnia. Via Ejdkuny donoszą z Petersburga: „Ruś” dowiaduje się z Kijowa, że panuje tam panika. Ludność ucieka. Większa część wojska buntuje się. W politechnice odbyło się zgromadzenie, w którym wzięło udział 16.000 ludzi. Zbuntowani żołnierze otoczyli podczas zgromadzenia gmach politechniki, aby ochronić zebranych przed atakiem policji.

Stan wojenny w Kijowie.

Berlin, 6 grudnia. Via Ejdkuny donoszą z Petersburga: „Ruś” donosi, że Durnowo zarządził stan wojenny w Kijowie bez wiedzy innych ministrów. Tylko Witte o tem wiedział.

Przeciw cenzurze.

Berlin, 6 grudnia. Via Ejdkuny donoszą z Petersburga: Dzienniki ogłaszają protest związku dla obrony prasy przeciw zamierzonemu opracowaniu prawodawczych zarządzeń prasowych, przeciw duchowi tego planu, który utrzymać pragnie cenzurę prawniczą, a ministrowi sprawiedliwości i urzędnikom administracyjnym daje prawo wedle swego widzimisię uciskać prasę i pozbawiać ją prawa wolnej krytyki.

Sytuacja w Rosji.

Berlin, 6 grudnia. Przez Ejdkuny nadchodzi wiadomość pet. ag. telegr., że liczba robotników pozbawionych pracy wynosi w Petersburgu 28.000.

Jak dzienniki donoszą, otwarcie 11 oddziałów zorganizowanego przez O. Gapona Towarzystwa robotniczego, które zamknięto w styczniu b. r., oraz zwrot zabranych temu Towarzystwu pieniędzy, nastąpił niebawem. Socjalni demokraci rozpoczęli już walkę przeciw temu Towarzystwu i przeciw O. Gaponowi. Socjalno rewolucyjna partya oświadcza w rezolucji, że proponowane przez O. Gapona i Struwegę zarządzenia są dla robotników niekorzystne. Rezolucja nie podaje jednak przyczyn tego twierdzenia. Jak donoszą, w obozie socjalno-demokratycznym nastąpił rozłam. (?)

„Gazeta handlowo-przemysłowa” dowiaduje się z dobrego źródła, że rząd zgadza się na powszechne prawo wyborcze. Położenie w Petersburgu jest niezmiennem.

W Kijowie i okolicy kijowskiej ogłoszono stan wojenny, gdyż przyszło tam do rozruchów.

Rada miasta Niżnego Nowogrodu oświadczyła telegraficznie hr. Wittemu, że rezolucja kongresu ziemstw w Moskwie nie odpowiada życzeniom większej części (?) ludności. Rada wyraża Wittemu zaufanie i spodziewa się, że przeprowadzi on reformy, oraz domaga się rychłego przeprowadzenia wyborów do dumy.

Jak się „Ruś” dowiaduje, zwołanie dumy państwowej nastąpi najpóźniej dnia 28 stycznia 1906.

Obce okręty na wodach rosyjskich.

Sztokholm, 6 grudnia. „Aften Bladet” donosi, że ministerstwo marynarki wysłało dwa okręty wojenne na wody rosyjskie, celem ochrony poddanych szwedzkich. Oprócz tego wysłano jeden torpedowiec pod Petersburg, aby zawiadzał o Petersburga postą szwedzkiego. Drugi torpedowiec towarzyszy okrętowi handlowemu do Rygi i tam odda się do dyspozycji konsula szwedzkiego.

Wrażenie rewolucji rosyjskiej w Turcji.

Konstantynopol, 6 grudnia. Wydarzenia w Rosji, a zwłaszcza rewolucja wojskowa, wywołała w Yildiz nadzwyczaj wielkie wrażenie i prawdopodobnie spowoduje jeszcze zwiększenie reakcyjnego systemu rządowego i policyjnego.

TELEGRAMY.

Walka o powszechne głosowanie na Węgrzech.

Budapeszt, 6 grudnia. Stuchacze techniki postanowili ofiarować swe usługi tym dziennikom, w których zecerzy zastrejkowali i bronić redakcyje przed atakami. Udał się oni do uniwersytetu, a gdy bramy jego były zamknięte, wdarli się przez okno do gmachu uniwersytetu, śpiewając pieśń Kossutha. Stuchacze uniwersytetu wyszli z sal wykładowych i połączyli się z technikami, poczem udali się do poszczególnych redakcyj, by bronić je przed atakami.

Budapeszt, 6 grudnia. Wczoraj wieczorem o godz. pół do 7 zebrało się przed redakcyą „Nepszawa” około 2.000 demonstrantów. Część udała się przed lokal stowarzyszeń zecerów, a reszta przed redakcyę dziennika „Budapest”. Tu 30 konnych policyantów wstrzymało tłum, a gdy z pośród demonstrantów dano w powietrze trzy strzały, policja zaatakowała tłum, przyczem 3 osoby pokaleczono. Demonstranci zebrałi się ponownie przed redakcyami „Nepszawa” i „Budapest”. Przed kasyem narodowym i redakcyami dzienników koalicyjnych ustawiono oddziały policji.

Budapeszt, 6 grudnia. Tłum robotników przed redakcyą „Budapest” rozszedł się niebawem. Przedredakcyą „Nepszawa” zebrało się około 5.000 robotników, w tem wielu uczniów, którzy się rozeszli po przemowie, wzywającej do ponownego zebrania się dziś przed „Nepszawą”. W podwórzni redakcyi „Pesti Hirlop” prócz policji zebrało się około 100 techników, by odeprzeć ewentualny atak. Pojedyncze grupy strejkujących zecerów udały się jeszcze do dzienników koalicyjnych, by skontrolować, czy pracę tam wstrzymano. O godz. 9 nastąpił zupełny spokój.

Budapeszt, 6 grudnia. „Pester Lloyd” pisze, że wobec krytycznej sytuacji przywódcy polityczni uznali konieczność rychłego jej wyjaśnienia. Wczoraj odbyła się konferencja Andrassego i Apponiego z b. ministrem skarbu Lukacssem. Program Lukacsa polega na utworzeniu większości przez koncentrację wszystkich stronnictw, stojących na zasadzie ugody z r. 1867 przy poparciu partji niezawisłości. Jak słychać, został już nawet wypracowany szczegółowy program.

Manifest koalicyi.

Budapeszt, 6 grudnia. Kierujący komitet koalicyi odbył wczoraj konferencję w sprawie prasy. Uchwalono wydać manifest do narodu, który podnosi, że niekonstytucyjny rząd chce ujarzmić naród, a dla dopięcia tego celu nie waha się wejść na drogę nielegalną i dąży niesumienne do zaburzenia spokoju społecznego. Rząd unika swego sędziego, Izby poselskiej, przez ciągłe jej odraczanie. Agenci rządowi zdołali przeciągnąć na swą stronę część zecerów. (Kłamstwo! Red.). Jest to zamach na wolność prasy, z zamiarem, by tylko organy rządowe wychodziły, aby rząd mógł dalej prowadzić bezkarne swą zgubną akcyę. Nie jest to żadna walka o powszechne głosowanie, gdyż zamach zwraca się tylko przeciw koalicyi, mimo, że większość jej dzienników walczyła za powszechnem głosowaniem.

Program partji niezawisłości, nowej partji Banffyego i grupy radykalnej koalicyi, żąda powszechnego głosowania, a także reszta koalicyi jest za rozszerzeniem praw wyborczych. Dzienniki koalicyjne łączą jednakże sprawę powszechnego głosowania z obroną konstytucyi i narodu, a organów liberalnych, zwalczających powszechne głosowanie, niczem nie tknięto. Nie jest to żaden strejk polityczny.

Wobec tego zamachu wyraża koalicya zupełną solidarność z zaatakowaną prasą i ufając jeszcze, że obalamuceni robotnicy zrzucają ze siebie więzy terrorizmu i powrócą do obowiązków i będą walczyli w obronie konstytucyi i praw ludowych, wzywa patryotyczną ludność, by odmówiła wszelkiego poparcia dziennikom rządowym.

W tym duchu koalicya poinformuje prasę zagraniczną.

Demonstracja studentów.

Praga, 6 grudnia. Podczas wczorajszej instalacji rektora na czeskim uniwersytecie, prof. teologii Brzestala, bardzo licznie przybyli czescy studenci wolnomysłni powitali nowego rektora obelżywymi okrzykami i wyszli demonstracyjnie z auli. Po skończonej uroczystości wyszli oni z gmachu wśród krzykliwych demonstracji, podczas kiedy zwolennicy rektora zgotowali mu przyjeździe burliwą owacyę.

Seminaryum polskie w Cieszynie.

Wiedeń, 6 grudnia. Koło polskie odbyło posiedzenie w sprawie seminaryum polskiego w Cieszynie. Poseł Michejda przedstawił rezolucyę, w której Koło polskie uznaje sprawę seminaryum za doniosłą i narodową, wzywa prezydium i komisję parlamentarną do poczynienia energicznych kroków wobec prezydenta gabinetu, oraz wyraża przekonanie,

że seminaryum winno pozostać w Cieszynie. Rezolucyę, którą popierali wszyscy posłowie, uchwalono jednomyślnie, jak również wniosek posła Chamca, aby prezydium wraz z posłem Michejdą udało się w tej sprawie do prezydenta ministrów bar. Gautscha.

Lueger grozi „czarnymi sotniami”.

Wiedeń, 6 grudnia. Dzienniki donoszą, że dr Lueger, przemawiając wczoraj przed wyborcami na przedmieściu wiedeńskim za Dunajem, ostrzegał żydów, by nie solidaryzowali się w sprawie reformy wyborczej z socyalistami, bo może ich spotkać taki los, jak w Rosji. „My, antysemita wiedeński — mówił dr Lueger — bynajmniej nie jesteśmy skłonni do morderstw i zabójstw, ale jeżeli żydzi ojczyznę naszą będą zagrażali, to sobie sami winę przypiszą”.

Dymisyja Balfoura.

Londyn, 6 grudnia. Campbell-Bannermann oświadczył królowi, że przed poniedziałkiem nie będzie w stanie przedłożyć listy nowego gabinetu.

Rozdział kościoła od państwa.

Paryż, 6 grudnia. Senat przyjął według brzmienia uchwały Izby poselskiej wszystkie artykuły ustawy o rozdziale kościoła od państwa.

Sojusz rosyjsko-francuski.

Paryż, 6 grudnia. „Gaulois” pisze o mowie dep. Sembata i oświadczeniu premiera Rouviera: Tryumf rewolucji w Rosji oznacza spadek rosyjskich walorów państwowych i ruinę setek tysięcy francuskich właścicieli tych papierów, rekrutujących się z kół robotniczych, rolniczych, sług i wogóle biedniejszych warstw. Ponieważ jednakże we Francji mamy papierów rosyjskich za sumę 10 do 12 miliardów franków, to oddziałaloby to także na nasze wielkie instytucje finansowe, które posiadają bardzo wielką ilość tych papierów. Dla tych instytucji finansowych byłoby to ruiną i spowodowałoby straszne przesilenie na cały targ francuski i kilka lat nędzy dla proletariatu francuskiego, które przecież nie mogą żyć wyłącznie z pięknych frazesów Jauresa.

Kilka pism konserwatywnych i nacyonalistycznych gani Rouviera ostro za to, że w swej odpowiedzi na mowę Sembata mówił tylko o zaprzyjaźnionym narodzie, a nie znalazł ani słowa sympatii dla cara i rządu rosyjskiego.

Panika na giełdzie paryskiej.

Paryż, 6 grudnia. Na wczorajszej radzie gabinetowej Rouvier omawiał sytuację na targu pieniężnym i panujące zaniepokojenie. Przedstawił otrzymane sprawozdania, z których wynika, że depozyta rosyjskie, znajdujące się w bankach zagranicznych, same wystarczają na pokrycie kuponów 2—3 lat. Premier dodał, że jego zaprzyjaźnionym narodzie należy przypisać okoliczności, iż z powodu przerwanej komunikacji telegraficznej i pocztowej brak w Rosyi wszelkich wiadomości o tamtejszych zajęciach.

Manewry floty angielskiej.

Londyn, 6 grudnia. Urzędowo ogłaszają, że flota kanłowa, flota morza Atlantycznego i flota morza Śródziemnego wraz z trzecią eskadrą krążowników pancernych udają się na wspólne ćwiczenia do Logis na południowym wybrzeżu Portugalii.

Uczeni a dyplomaci.

Tokio, 6 grudnia. (Biuro Reutersa). Z powodu silnej różnicy zdań między ministrem oświaty a uniwersytetem, 8 profesorów podało się do dymisyi. Uważają za prawdopodobne, że wywołane przez to wzburzenie zachwieje stanowisko gabinetu.

Demonstracja flot przeciw Turcji.

Konstantynopol, 6 grudnia. Flota mocarstw obsadziła na wyspie Lemnos urząd cłowy i telegraficzny.

Konstantynopol, 6 grudnia. Wczoraj o godzinie 5 po południu odbyła się u bar. Calice konferencja ambasadorów w sprawie odpowiedzi Porty.

Konstantynopol, 6 grudnia. Oddział floty demonstracyjnej przybył do Castro na wyspie Lemnos.

Paryż, 6 grudnia. Na wczorajszej radzie gabinetowej przedstawił Rouvier konflikt między Portą i mocarstwami i oświadczył, że ponieważ rząd austro-węgierski nie zgodził się na ostatnie propozycje Turcji, flota mocarstw obsadzi jeszcze drugi punkt na terytorium tureckiem.

Powrót armii.

Petersburg 6 grudnia. Rząd rosyjski zarządził już powrót armii mandżurskiej. — Pierwszy korpus wyruszy za dni kilka.

> Organizacya fryzjerów w Krakowie zaprasza członków na zgromadzenie, które się odbędzie w poniedziałek 11 b. m. o godz. 9 wieczór w lokalu Związku stow. rob. (Mały Rynek 6).

> Ważne zgromadzenie lwowskiej „Spójni” odbędzie się w lokalu własnym w piątek 8 b. m. o godz. 4 popołudniu.

> Zgromadzenie pomocników handlowych we Lwowie odbędzie się w piątek 8 b. m. w lokalu stow. „Gwiazda”, przy ul. Franciszkańskiej 7. Porządek obrad obejmuje: 1) zagajenie; 2) pomocnicy handlowi a uchwały o uzdolnieniu w kupiectwie; 3) Przestrzeganie spoczynku niedzielnego. Początek zgromadzenia o godz. 11 przedpołudniem.

> Chór robotniczy. Z powodu święta, następna próba odbędzie się dziś we czwartek o godz. 8 wieczór. Uprząsa się o liczny udział.

> W Czytelnia dla kobiet odbędzie się dziś we czwartek o godz. 5 1/2 popołudniu posiedzenie sekcji pedagogicznej. Na porządku dziennym: Dyskusya nad programem odczytów w kwestyi reformy wyborczej.

Za treść ogłoszeń Redakcja nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności.

Ceny ogłoszeń w nagłówku.

Z dawien dawna znana ze swej dobroci i zapachu prawdziwą

Herbatę rosyjską

zbioru majowego, poleca handel

W. Adamowicza w Brodach

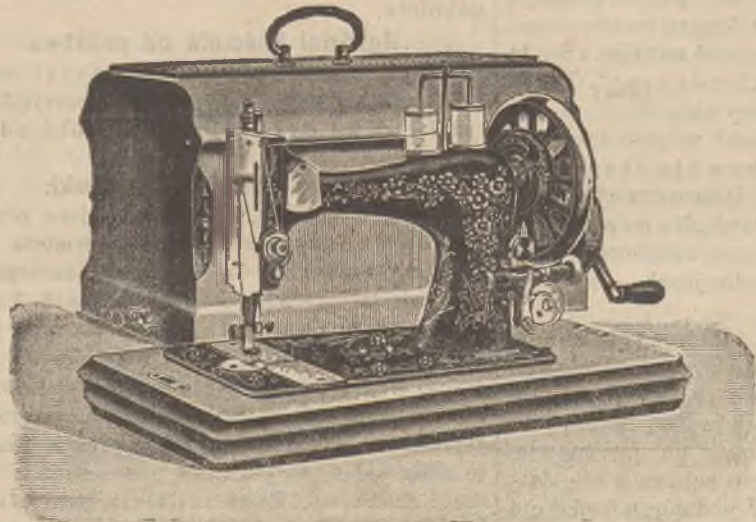
(na pograniczu rosyjskim)

"Familijna" bardzo dobra	złr. 1.40
"Melange de Moskau" w oryg. opak.	" 2.50
"Imperial" Cesarska w oryg. opak.	" 3.50
"Okruchy" z najlep. herb. kwiat.	" 1.20
Grzybki litewskie tegoroczne	kilo 3.-

Z BRODOW!

Herbata z Brodów!

SKŁAD MASZYN DO SZYCIA WARSZTAT NAPRAWY IGNACEGO GROSSA

POD KIEROWNICTWEM:

JANA POJEGO, MECHANIKA SPECYALISTY
W KRAKOWIE, ULICA STAROWIŚLNA L. 1
(NAPRZECIW GŁ. POCZTY).

Wykonuje szybko, dokładnie i gruntownie naprawy maszyn do szycia wszelkich konstrukcyj. Sprzedaje maszyny używane w znakomitym stanie, jakoteż części składowe najlepszego gatunku do wszelkich systemów maszyn do szycia.

Zamówienia z prowincji załatwia się odwrotną pocztą. Wszelkie naprawy mogą być uskutecznione w przeciągu 48 godzin.
CENY UMIARKOWANE.

Co ja moim lubym na gwiazdkę podaruję?

Najpraktyczniejsze jest

Maszyna Singera do szycia

która niezbędną jest w każdym domu, a można takową za bezcen nabyć wraz z przykrywką tylko za złr. 29 z gwarancją 5-cio letnią, która w każdym innym składzie o 30% więcej kosztuje niż u mnie; biorę takową napowrót gdyby jak najlepiej nie funkcjonowała. — Wysyłki tylko za zaliczką. 654

Arnold Fallek w Krakowie
ul. Grodzka l. 35.

SINGERA maszyny do szycia

znakomitej jakości, sprzedają z 5-letnią gwarancją, na wypłat w małych ratach —

NIEMETZ I S-ka W KRAKOWIE
SZEWSKA 2, PIERWSZY DOM OD RYNKU

Przyjmują się wszelkie naprawy
CENY NISKIE. 147

Proszę żądać gratis i franco

mego bogato ilustrowanego cennika z przeszło 1000 odbitkami zegarków, wyrobów srebrnych i złotych

HANNS KONRAD

PIERWSZA

FABRYKA ZEGARKÓW

w Brz. Nr. 302 (Czechy).

Prawdziwy niklowy kotw. remont. wraz z łańcuszkiem złr. 2.-, 3 zegarki zł. 5-75. Tenże z podwójną kopertą złr. 3-50. Niklowy budzik złr. 1-45, 3 sztuki złr. 4.-, w nocy z świecą tarczą złr. 1-65, 3 szt. złr. 4-50. Nie ma ryzyka! Dowolna wymiana, lub zwrot pieniędzy. 215

ANTONI JAROSZ

PRACOWNIA I SKŁAD KAPELUSZY
Kraków, ul. Sławkowska l. 11

(obok Grand Hotelu) w podwórku poleca wielki wybór kapeluszy na każdą porę roku.

Przyjmuje wszelkie reperacje kapeluszy męskich, damskich i dziecięcych, do odnawiania, prasowania i przerabiania na najmodniejsze fasony, słomkowe i filcowe do prania i farbowania, cylindry prasuje na poczekaniu. Wykonanie dokładne i szybkie, ceny niskie. 397

Do wydzierżawienia

jest z wolnej ręki, na przeciąg 2 lat od 1 stycznia 1906,

kilka stacji mylniczych wraz z mieszkaniem w powiecie Wielickim t. j. Kobierzyn, Dębni, Taszyce, Przebierzań, Dobczyce, Czaśław i Zwierzyniec. 659

Wiadomość u Aleksandra Filipowskiego w Dobzyczach.

Zdolni sprzedawcy poszukiwani

do sprzedaży rozpowszechnionego artykułu. Ze sprzedażą połączone inkaso.

Kaucya wymagana Kor. 200, ewentualnie odpowiednie poręczenie.

Oferty do działu inseratowego „Naprzodu” pod lit. A. S. 200.

Zalecona przez Towarzystwo lekarskie krakowskie Szczała alkaliczno-sodowa, zawierająca części składowe chemiczne jak

Woda Bilińska

wyrobu naszego pod kontrolą Komisji przemysłowej Towarzystwa lekarskiego, używana bywa w szpitalach, kuracjach i przewlekłych katarach żołądka z dobrym skutkiem.

Cena flaszki w Krakowie 15 ct. — Do nabycia w aptekach i drogueryach. — Skład dla Lwowa w aptece J. Włódkieckiego.

K. Rząca i Chmurski w Krakowie
właściciel fabryki wód mineralnych.

Przez Wysokie ok. Namiestnictwo koncesjonowane

Biuro podróży

Zofii Biesiadeckiej

Oświęcim (dworzec)

sprzedaje bilety okrętowe

do Ameryki

I., II. i III. klasy dla parostatków pospiesznych, oraz bilety kolejowe dla kolei północno-amerykańskich we wszystkich kierunkach.

Ceny ściśle wedle taryf okrętowych i kolejowych.

BILETY OKRĘTOWE do KANADY
i bilety kolejowe kanadyjskie.

Prospekty darmo i oplatnie.

Już nadchodzi zima! Najskuteczniej chroni dobry kalosz!

Zarówno jak po inne lata i tego roku może dostać P. T. Publiczność najlepsze i po najtańszych cenach kalosze „veni, vidi, vici” dla panów, pań i dzieci w największym światowym magazynie obuwia

Alfreda Fränkla Spółka kom.

w Krakowie tylko Rynek główny L. 14

(dawniej F. Eile). Zastępca: L. Steigler.

Po następujących cenach:

575

Męskie kalosze 4 kor.	Damskie kalosze K. 2-50	Panofskie kalosze K. 2-40	Dziecięce kalosze K. 2-10	Męskie szpile K. 4-80
--------------------------	----------------------------	------------------------------	------------------------------	--------------------------

Wielki wybór w śniegowcach.

Największy skład prawdziwych kaloszy petersburskich po cenach fabrycznych.

GERMANIA Akc. Tow. ubezpieczeń na życie W SZCZECINIE

W Austrii czynne od r. 1873.

Biura we Wiedniu, „Germaniahof” l. Lugeck Nr. 1 i Sonnenfelsgasse Nr. 1 we własnych gmachach Towarzystwa.

Stan ubez. z końcem 1904 822 9 milionów koron

Fundusze rezerwowe 356 4 „

Do rozdziłu dywidendy istniejące rezerwy 24 5

zysku ubezpieczenia 479

Dywidenda według planu B. w roku assekuracyjn. 1906/7 aż do 71 1/2% pełnej premii.

Ubezpieczenie na wypadek niezdolności do pracy!

Korzyści ubez. na wypadek niezdolności do pracy w porównaniu z każdym innym rodzajem ubez. są następujące: Na wypadek trwałej i zupełnej niezdolności do pracy, spowodowanej słabością lub wypadkiem np. chorobą umysłową, paralizem, podagrą, urazem rdzenia pachczerowego, ślepotą, głuchotą itp. uwalnia się ubezpieczonego począwszy od następnego roku ubezpieczenia od wszelkiego dalszego placenia premii. Taryfa IV. JD. nadto otrzymuje ubezpieczony od tego samego czasu 5 lub 10% renty rocznej od ubezpieczonego kapitału aż do dożywania lub do dnia płatności ostatniej premii rocznej. — Bliższych wyjaśnień udziela bezpłatnie.

ADOLF LIBMANN, Dom bankowy, Lwów, Sykstuska 2.

Zastępca dla Krakowa: **Juliusz Nahtlicht**, Kraków, ul. Bracka l. 10.

„THE MUTUAL“

Towarz. Ubezpieczeń na życie w Nowym Yorku.

Założone w roku 1842.

Czysta wzajemność.

„THE MUTUAL“

posiada między wszystkimi Towarzystwami ubezpieczeń największy majątek, który jest wyłączną własnością ubezpieczonych.

Ogólny majątek wynosił z dniem 1-go stycznia 1905 r.

605

Koron 2,176,273.854-61.

Czysty zysk na korzyść ubezpieczonych za rok 1904 wynosił K. 74,210,040,09.

Rezerwa premii za wszystkie w Austrii zawarte ubezpieczenia złożona jest w C. K. Państwowej Centralnej Kasie w Wiedniu.

Generalna Dyrekcja dla Austrii: Wiedeń l., Kärnthnering 2.

Pożyczki na losy i inne papiery wartościowe

udzielam w każdej wysokości pod najtańszymi warunkami.

Zwrot takich pożyczek może nastąpić według życzenia strony naraz, lub też w dogodnych ratach miesięcznych.

Wykupuje także zastawione losy i papiery wartościowe w bankach, kasach oszczędności, lub u ludzi prywatnych, i mogą one pozostać u mnie w depozycie lub sprzedane. — Na życzenie mogą te same także być z powrotem kupione na odpowiadające raty miesięczne, przyczem jest pełna cena kupna, po odciążeniu jednej raty, do dyspozycji właściciela losów, a mimoto prawo do wygranych zostaje nienaruszone.

Edward Urban w Bernie Moraw.

Dom bankowy, Grosser Platz Nr 25 we własnym domu.

610 Firma istnieje od r. 1869.

Uczciwi agenci zostaną wszędzie angażowani.

Najlepszy środek
do czyszczenia
metali
**WSZĘDZIE
DO
NABYCIA.**

Fabryka: Lubszyński & Comp., Berlin N. O. 485

REUMATYZM nerwobóle, gościec, ból zębów, ból głowy usuwa trwale i szybko

Klinicznie wypróbowany „**ICHTYOMENTHOL**” (prawie chroniony)

WYROBU APTEKARZA EDELMANA. 660

Tysiące listów dziękczynnych i poleceń ze strony pp. Lekarzy klinik i szpitali powszechnych, świadczą najwyraźniej o wysokiej wartości leczniczej **Ichthyomentholu**, który działa nawet tam gdzie inne środki tego rodzaju zupełnie bezskuteczne.

Ichthyomenthol do nabycia we wszystkich prawie aptekach

Główny skład wysyłkowy: Laboratorium chemiczne aptekarza Szymona Edelmana w Bohorodczanach.

Cena flaszki z opisem użycia 1 korona.

Pocztą wysyła się odwrotnie najmniej 2 flaszki.

W Krakowie do nabycia: W aptece p. K. Wiszniewskiego, w apt. F. Gralewskiego, w apt. A. Siedleckiego.

Ostrzeżenie! Ostrzega się najusilniej przed naśladownictwami i środkami zastępczymi i uprasza się żądać wyraźnie „**Ichthyomentholu Edelmana**”.